

Ragtime, synkopické orchestry, pochodový a klasický jazz

- Blues začalo pronikat i na prkna kabaretů
 - *Kabaret = ne příliš velká scéna se zábavným, většinou humorným, hudebním nebo tanečním programem. Program - z jednotlivých hudebních, pěveckých, tanečních nebo scénických výstupů. Programem provází konferenciér.*
- Na scéně se objevují běloši se začerněnými tvářemi (někdy jde i o parodování)
- V těchto případech mluvíme o tzv. minstrelských představeních (minstrel show)
- V orchestrech se prosazuje banjo, které skvěle rytmizuje melodii – tzv. synkopuje
- **Minstrel show** často zpívají písně Stephena Collinse Fostera. Je považován za průkopníka americké populární písně. Nejznámější píseň Zuzana.

Ragtime

- Ragtime by se dal přirovnat ke snaze převzít styl hry na banjo např. z minstrel show a použít ho při hře na piano.
 - *Ragtime (z anglického to rag – rozrhat, rozervat) je osobitý a specifický způsob klavírní hry, který je považován za poslední mezistupeň mezi tradiční černošskou lidovou hudbou a jazzem.*
- Jak to funguje? Levá ruka hraje v podstatě stále velmi pravidelný rytmus zatímco pravá hraje melodii. I melodie však respektuje plynutí rytmu. Mezi nejvýznamnější jména spojená s ragtime patří **Scott Joplin**.

Chicago a Saint Louis

- Vše začíná již v 90. letech 19. stol. Ragtime se často ujímají i dechovky a některé salónní kapely (šramly). Takové kapely jsou také označovány jako synkopické orchestry.
 - *Již zmíněný Scott Joplin bral svoje psaní velmi seriózně. Kromě typických ragtimů napsal dokonce operu Treemonisha a balet (Rag Time Dance), které ale zrovna úspěšné nebyly a časem zapadly.*
- Na přelomu století černí obyvatelé Ameriky postupně osídľují i větší americká města. Tady se setkávají s dalšími hudebními nástroji. Často jde právě o nástroje vojenských pochodových kapel. Za první skutečné centrum jazzu lze pokládat **New Orleans**.
- Kombinací vlivů ragtime, dechovky a některých dalších vzniká tzv. **pochodový jazz**.
- Mezi nejvýznamnější skladby patří píseň When the Saint Go Marching in
- Pochodový jazz se stal brzy taneční hudbou.

Obsazení jazzové kapely tehdy bylo:

- **Trubka (kornet), klarinet, trombon, bicí, banjo, souzaphon (tuba)**
- Postupem času nahradí souzaphone a banjo **kontrabas, kytara a piano**
 - *Po hudební stránce to funguje v klasickém jazzu následovně: každý nástroj má svoji polohu a hraje svůj hlas. Nejprve trubka, klarinet a trombon uvedou tzv. **téma** – tj. melodii písně prolnutou jednotlivými hlasy, potom toto téma zmiňují ve svých sólech – tzv. **chorusech** - do hry vstupuje **improvizace** nakonec se spojí v závěrečném chorusu ve společné improvizaci (citaci) na téma.*
- Nejvýznamnější postavou klasického jazzu je již zmíněný **Louis Armstrong**.
 - Hráč na kornet, naučil se hrát v polepšovně, kam se dostal jako 13ti letý (vystřelil na Silvestra z pistole do vzduchu). Obohatil hudbu o nové způsoby hry na trubku a způsob zpěvu – **scat** (různé slabiky), údajně si tak pomohl, když mu spadl text.
- Po zapojení USA do 1. světové války, se mimo jiné díky poklesu příležitostí k obživě pro hudebníky na parnicích plujících přes Mississippi stává centrem jazzu kromě New Orleans **Chicago**.
- Jazz začínají napodobovat i bělošští muzikanti. Mezi první „bělošské nahrávky patří ty, které natočila skupina **The Original Dixie Land Jass Band**. **Dixie Land** – označení pro území amerického Jihu. Dodnes se používá označení dixieland pro bílé kapely hrající tradiční (klasický) jazz.